

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/68/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010912
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120010912.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovinca a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci proti obžalovanému I. X., nar. XX.XX.XXXX v I., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaniach prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 23.7.2020, sp. zn. 15T/17/2020, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.6.2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a obžalovaného I. X., nar. XX.X.XXXX, zamietajú.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava napadnutým rozsudkom zo dňa 23.7.2020, sp. zn. 15T/17/2020 rozhodol takto: Obžalovaný: I. X., nar. XX.XX.XXXX v I., trvale bytom O., ul. O. č. XXX/X, okr. I., sa uznáva za vinného, že od presne nezisteného času až do 19.00 hod. dňa 29.04.2019 v Trnave na ul. Gen. Goliana v rukáve vetrovky, ktorú mal na sebe, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov prechovával pre vlastnú potrebu zatavenú injekčnú striekačku o objeme 2 ml s obsahom metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu o hmotnosti 714 mg s obsahom účinnej látky 43,9% hmotnostných, obsahujúce 313 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 7 obvykle jednorazovým dávkam drogy na použitie, a to pre osobnú spotrebu, pričom metamfetamín je zaradený v Prílohe č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, teda neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu psychotropnú látku, čím spáchal prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, za to sa odsudzuje: Podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou. Proti tomuto rozsudku podali prokurátor a obžalovaný odvolanie a to čo do výroku o treste. Prokurátor ho odôvodnil ho tým, že (citácia): „Rozsudkom Okresného súdu Trnava (ďalej len „súd“) č. k. 15T/17/2020-133 zo dňa 23.07.2020 bol obžalovaný I. X. uznaný za vinného z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok,

jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že „od presne nezisteného času až do 19.00 hod. dňa 29.04.2019 v Trnave na ul. Gen. Goliana v rukáve vetrovky, ktorú mal na sebe, v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov prechovával pre vlastnú potrebu zatavenú injekčnú striekačku o objeme 2 ml s obsahom metamfetamínu s prímесou metylsulfonylmetánu o hmotnosti 714 mg s obsahom účinnej látky 43,9% hmotnostných, obsahujúce 313 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 7 obvykle jednorazovým dávkam drogy na použitie, a to pre osobnú spotrebu, pričom metamfetamín je zaradený v Prílohe č. 1 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok.“ Za uvedený skutok súd uložil obžalovanému podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov nepodriehene, pričom ho na výkon tohto trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Predmetný rozsudok považujem za nesprávny a nezákonný, a to čo do výroku o treste. Napadnutý rozsudok považujem za nezákonný z týchto dôvodov: Súd v rámci odôvodnenia napadnutého rozsudku v časti týkajúcej sa výroku o treste správne poukázal, a s tým sa možno v plnej miere stotožniť, že vo všeobecnosti platí, že zabrániť páchatelovi v ďalšom páchaní trestnej činnosti možno nielen priamo, teda tým, že mu fyzicky znemožníme dopustiť sa určitého konania, a to uložením nepodmienečného trestu odňatia slobody, ale aj nepriamo, už samotnou existenciou podmieneného trestu a obavou z jeho premenenia a nariadenia jeho výkonu, pričom ide o tzv. psychické zábrany a pôsobenie. Práve toto nepriame pôsobenie má v mnohých prípadoch výraznejšie hlbší a trvalejší prevýchočný charakter a účel trestu naplní skôr, než samotný nepodmienečný trest odňatia slobody. Obdobne zrejme uvažoval aj Okresný súd Zvolen, ktorý obžalovanému rozsudok sp. zn.: 1T/71/2016 zo dňa 08.09.2016, právoplatným dňa 08.09.2016 uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu za súčasného uloženia probačného dohľadu. Obžalovaného však ani hrozba nariadenia výkonu trestu odňatia slobody neodradila od páchania trestnej činnosti v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, keď až do dňa 29.04.2019 neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu psychotropnú látku a navyše aj po 29.04.2019, konkrétne dňa 03.05.2019 metamfetamín nielen znova užil, ale pod jeho vplyvom aj viedol osobné motorové vozidlo. Uvedené skutočnosti sú pre súd tak závažnými, že v prípade obžalovaného neuvažoval o uložení alternatívneho trestu, ale ukladal trest odňatia slobody. Keďže obžalovaný spáchal trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia, súd mu výkon uloženého trestu nemohol podmienené odložiť s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona, a preto trest odňatia slobody uložil ako trest nepodmienečný.

Prokurátor sa však nestotožňuje s výškou trestu a s konštatovaním súdu, že trest vo výmere 8 (osem) mesiacov, je podľa názoru súdu primeraný okolnostiam prípadu a je spôsobilý plniť tak individuálnu, ako aj generálnu prevenciu. V ustanovení § 34 ods. 1 Trestného zákona je vymedzený účel trestu, pričom ide o primárnu zásadu ukladania trestov v zmysle uvedeného paragrafu. Z uvedeného potom vyplýva to, že následné zásady obsiahnuté v ďalších odsekoch sa vykladajú v súlade s touto základnou zásadou na ukladanie trestov. Účelom trestu je teda ochrana spoločnosti pred páchatelom trestného činu, vyjadrená vo forme represie. Cieľom uplatňovania tejto zásady je uložiť páchatelovi trestného činu trest, ktorý by mal byť určitou formou odplaty spoločnosti, a to vo forme ujmy na osobnej slobode, prípadne majetkových alebo iných právach odsúdeného, ktorú môže uložiť len súd podľa Trestného zákona za spáchaný trestný čin, pričom ujma nie je účelom trestu, ale iba prostriedkom, ako ho dosiahnuť. Okrem vyššie uvedenej odplaty spoločnosti za spáchanie trestného činu vo vzťahu k odsúdenému ide spoločnosti vo vyjadrenom treste aj o jej ochranu, teda o zabránenie v páchaní trestnej činnosti a o prevenciu, a to jednak v podobe individuálnej prevencie a jednak v podobe generálnej prevencie. Pokiaľ ide o generálnu prevenciu, v tomto smere musí ísť o pôsobenie trestu smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby ostatní členovia spoločnosti jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení. V nadväznosti na doposiaľ uvedené možno poukázať na ustanovenie § 34 ods. 4 Trestného zákona, v zmysle ustanovenia ktorého súd pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery prihliadne aj na konkrétne okolnosti, ktoré sú uvedené v tomto ustanovení. Napriek formálnemu ponímaniu trestného činu sú tresty určené svojimi sadzbami a práve v rámci týchto rozpätí súd ukladá trest s prihliadnutím na konkrétny spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho osobné pomery, ale aj možnosti jeho nápravy. Pokiaľ ide o konkrétny spôsob spáchania trestného činu, uvádzam, že: S

poukazom na vykonané dokazovanie možno v tomto smere zvýrazniť, že obžalovaný sa stíhanej trestnej činnosti mal dopustiť v rámci plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia okresným súdom Zvolen rozsudok sp. zn.: 1T/71/2016 zo dňa 08.09.2016, právoplatným dňa 08.09.2016, so skúšobnou dobou v trvaní do 08.09.2019. Napriek „upozorneniu“ obžalovaného zo strany Okresného súdu Zvolen o možnej premene a nariadeniu jeho výkonu v prípade nevedenia riadneho života počas skúšobnej doby, sa obžalovaný dňa 29.04.2019 dopustil stíhanej trestnej činnosti. Obžalovaného teda nielenže hrozba nariadenia výkonu tohto trestu odňatia slobody neodradila od páchania stíhanej trestnej činnosti, ale obžalovaný mal následne aj po spáchaní stíhanej trestnej činnosti konkrétne dňa 03.05'.2019 užiť metamfetamín a pod jeho vplyvom viesť aj osobné motorové vozidlo. Pritom z lekárskej správy na č. 1. 54-55 jasne vyplýva, že obžalovaný užíva metamfetamín dlhodobo, o čom napokon svedčia aj závery znaleckého posudku č. 11/20 zo dňa 09.03.2020, vypracovaného MUDr. Danielou Martišovou, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, kde znalkyňa u obžalovaného konštatovala závislosť od amphetamínov. Obžalovaný neoprávnenne prechovával pre vlastnú potrebu vo väčšom rozsahu 7 obvykle jednorazových dávok, psychotropnú látku metamfetamín/pervitín. Ak je teda pri ukladaní trestu a určovaní jeho druhu a výmery potrebné prihliadať okrem iného aj na konkrétny spôsob spáchania trestného činu, mám za to, že vo výroku o treste mala byť odzrkadlená aj tá skutočnosť, že obžalovaný prechovával pervitín, laicky povedané drogu zaradenú medzi tzv. tvrdé drogy, a to v počte 7 obvykle jednorazových dávok na použitie. Väčším rozsahom sa v zmysle ustanovenia § 135 Trestného zákona rozumie také množstvo psychotropnej látky, ktoré zodpovedá množstvu v rozmedzí prevyšujúcej trojnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie až do najviac desaťnásobku takejto dávky, resp. od 4 až po 10 obvykle jednorazových dávok na použitie. Mám za to, že súd mal pri určovaní výmery ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody prihliadnuť na charakter neoprávnenne prechováanej psychotropnej látky a na jej množstvo/počet obvykle jednorazových dávok na použitie a tak vyhodnotiť aj samotnú závažnosť spáchaného činu. V tomto smere možno poukázať na to, že samotná trestná sadzba trestu odňatia slobody uvedená v osobitnej časti Trestného zákona u tohto-ktorého trestného činu, či už v základnej alebo kvalifikovanej skutkovej podstate, vyjadruje samotnú závažnosť činu, hranicou ktorou zákonodarca určil tzv. horné a dolné mantinely, v rámci ktorých môže súd uložiť trest odňatia slobody vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu, resp. aj vzhľadom na spôsob spáchania činu. Z uvedeného plynie, že typová závažnosť trestného činu je vyjadrená práve rozsahom trestnej sadzby trestu odňatia slobody uvedenej v konkrétnom ustanovení Trestného zákona. Súd teda musí pri ukladaní trestu odňatia slobody prihliadať aj na trestnú sadzbu stíhaného trestného činu, nakoľko táto je vyjadrením samotnej závažnosti činu. V posudzovanom prípade vyššie uvedené znamená, že u obžalovaného sa neoprávnená držba psychotropnej látky - pervitínu, ako drogy zaradenej medzi tie tvrdé, a jej množstva - 7 obvykle jednorazových dávok na použitie, množstvo ktoré predstavuje hornú polovicu zákonom stanoveného rozsahu v zmysle ustanovenia § 135 ods. 2 Trestného zákona, mala pretaviť do určenia vyššej výmery ukladaného nepodmienečného trestu odňatia slobody, nakoľko § 172 ods. 2 Trestného zákona stanovuje za spáchanie tohto trestného činu trestnú sadzbu až do 5 rokov. Súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s poukazom na vyššie uvedené nezohľadňuje konkrétny spôsob spáchania stíhaného trestného činu, a takto určená výmera nezohľadňuje závažnosť stíhaného trestného činu, ktorá je vyjadrená práve rozsahom trestnej sadzby. Ak by táto premisa neplatila, reálne by za neoprávnené prechovávanie drog, zaradených medzi tie tvrdšie, nebolo možné uložiť trest odňatia slobody v maximálne možnej výmere. Uvedené je potom nutné vykladať aj v súlade s účelom trestu vo forme generálnej prevencie, nakoľko práve táto má pôsobiť smerom k ostatným členom spoločnosti tak, aby ostatní členovia spoločnosti jednoznačne vnímali, že za obdobné porušovanie spoločenských pravidiel môžu obdobným spôsobom odsúdení. Z týchto dôvodov navrhujem, aby Krajský súd v Trnave podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Trnava v časti výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci sám rozhodol tak, že sa obžalovanému Tomášovi Jakubcovi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. 1), § 37 písm. m) a § 38 ods. 2 Trestného zákona uloží trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne, pričom ho na výkon tohto trestu podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona zaradí do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Podľa § 73 ods. 2 písm. d) a § 74 ods. 1 Trestného zákona navrhujem, aby súd obžalovanému uložil aj ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.“

Obžalovaný v odôvodnení odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu uviedol: „Proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 15T/I 7/2020 zo dňa 23.7.2020 podal obžalovaný odvolanie, ktoré takto odôvodňuje: Trest ako sankcia predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Trest nesmie byť ukladaný mechanicky bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a, pričom je podľa názoru obžalovaného potrebné zohľadniť aj to, že v súčasnosti žije

riadny život, má priateľku a chce si založiť rodinu. Obžalovaný poukazuje na právne východiská a závery rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 6/2009 z 2.11.2011. Zásada humanizmu uplatňovaná v trestnom práve zahrňuje nielen ochranu páchatel'a, jeho resocializáciu či sociálnu integráciu, výkon trestu a ochranných opatrení, ale aj ochranu spoločnosti vrátane jej humanitných ideálov a hodnôt, ako aj ochranu potencionálnych obetí pred trestnými činmi. Pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatel'a, a že sa ukladá v závislosti od závažnosti činu vyjadrenej stupňom jeho spoločenskej nebezpečnosti, ktorá je rozhodujúca pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery, pričom jeho prioritný účel sa dosahuje predovšetkým ukladaním trestov a ich výkonom. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú na splnenie účelu trestu. Trest vo výmere 8 mesiacov nepodmienečne uvedené požiadavky za danej situácie nespĺňa, obžalovaný sa domnieva, že za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia je možné uložiť mu aj trest alternatívny, najmä trest povinnej práce. Taktiež bude možné uložiť v odvolacom konaní obžalovanému napríklad aj miernejší trest, trest domáceho väzenia, sľub podľa § 53 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. doloží v lehote 3 dní. Obžalovaný preto navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Tmava; č.k. IST/17/2020 zo dňa 23.7.2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b/, e/ Tr. por. zrušil vo výroku o treste a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.“

Odvolací súd rozhodoval o odvolaní obžalovaného okresného prokurátora na verejnom zasadnutí, na ktorom títo zotrvali na svojich odvolaniach aj na ich odôvodnení.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku.

Odvolanie podali prokurátor a obžalovaný ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k týmto zisteniam a záverom.

Napadnutým rozsudkom bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, spolu s uložením protitoxikomanického liečenia.

Trestnú sadzbu uvedenú v § 171 ods. 2 Trestného zákona prvostupňový súd neupravoval, správne zistil vyrovnaný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Na tomto mieste je potrebné konštatovať, že po prijatí vyhlásenia v zmysle § 257 Trestného poriadku okresný súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a to v súvislosti s výrokom o treste a ochrannom opatrení.

Odvolačný súd na podklade obsahu spisového materiálu zistil a vyhodnotil, že odvolanie prokurátora ani obžalovaného nie je dôvodné a trest uložený napadnutým rozsudkom je trestom primeraným a zákonným.

Čo sa týka námietok prokurátora k neprimeranosti trestu k okolnostiam prípadu, osobe páchatel'a, ktorého ani podmienený trest a skúšobná doba neodradili od spáchania trestnej činnosti, odvolací súd konštatuje, že aj uložený nepodmienený trest odňatia slobody je prostriedkom k dosiahnutiu účelu trestu, nie prejavom zhovievavosti k páchatel'ovi trestného činu, či prejavom rezignácie voči potrestaniu. Je potrebné konštatovať, že okresnému súdu neunikli skutočnosti poukazované prokuratúrou pozornosťou, pretože vyhodnocoval ukladaný trest aj z hľadiska toho, že obžalovaný sa dopustil trestného činu v skúšobnej dobe, aj to, že sa jedná zjavne o závislú osobu, ktorá prechovávala tzv. tvrdé drogy. Obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, svoje konanie oľutoval a deklaroval snahu viesť riadny život, má prácu, spláca dlhy. Dokonca on sám žiada o uloženie alternatívneho trestu.

Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému ukladal nepodmienený trest odňatia slobody. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí vyčerpávajúcym spôsobom toto odôvodnil, krajský súd sa s ním v plnom rozsahu stotožňuje a bez potreby jeho opakovania naň odkazuje. Úvahy, ktoré sudcu okresného súdu viedli k uvedenému záveru sudca vyložil zrozumiteľným spôsobom a tieto sú logické a správne. Krajský súd poukazuje na to, že v dvojštánčnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

V súhrne aj s námietkou obžalovaného, že treba uplatniť zásadu humanizmu v trestnom práve, aby represia neprekročila mieru nevyhnutnú na splnenie účelu trestu, má krajský súd za to, že tieto námietky (prokurátora ani obžalovaného) nemajú vplyv na zmenu rozhodnutia okresného súdu vo výroku o treste. Čo sa týka úvah prokurátora k tomu, aby spoločnosť a najmä potenciálni páchatelia takejto trestnej činnosti uložením primerane prísneho trestu boli odradení od páchania drogovej trestnej činnosti, tieto sú správne, avšak iba do tej miery, že v konkrétnom prípade obžalovaného X. sa prejavia v uložení nepodmieneného trestu a nie trestu alternatívneho. Jeho výška, resp. úvahy o nej krajský súd neopiera len a výlučne o presvedčenie, že obžalovaný svoj deklarovaný záujem o vedenie riadneho života aj reálne naplní, ale najmä o to, že v danom prípade má za to, že ak obžalovaný nevyrieši a nebude pracovať na svojej osobe vzhľadom na zistenú závislosť od amfetamínov, budú mať ukladané tresty (celkom jednoznačne možno očakávať že v budúcnosti nepodmienené) jedine funkciu represívnu, a to ochrániť spoločnosť od jeho osoby ako páchatel'a trestnej činnosti. Súdom uložené ochranné protitoxikomanické liečenie (ako ochranné opatrenie) je jedným z nástrojov splnenia účelu trestného konania, keďže v prípade drogovej trestnej činnosti nemožno očakávať že hrozba nepodmieneného trestu sama o sebe zabráni páchatel'ovi v páchaní trestného činu v prípade, že je konštatovaná u páchatel'a drogová závislosť.

Ako už bolo vyššie uvedené, krajský súd prihliadol pri skúmaní zákonnosti uloženého trestu na postoj obžalovaného k spáchanej trestnej činnosti, k trestnému konaniu, na doterajší život obžalovaného a dospel k záveru, že je už výlučne na obžalovanom, či „ponúknuť šancu“ v podobe nepodmieneného odsúdenia vo výmere osem mesiacov (na rozdiel od prokuratúrou navrhovaného dvojročného nepodmieneného trestu) a uloženého ochranného liečenia využije, alebo v prípade pokračovania v páchaní trestnej činnosti bude vystavený hrozbe ukladania trestu nepomerne vo vyššej trestnej sadzbe, resp. výmere. A je už výlučne na zodpovednosti obžalovaného, akým spôsobom (vyjmúc trestnú činnosť) zabezpečí svoj ďalší život a rodinu, ktorú si chce založiť.

Napadnutý rozsudok je tak vo výroku o treste v súlade so zákonom, je spravodlivý a primeraný. Preto tunajší súd odvolanie okresného prokurátora a obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne (§ 163 ods. 4, § 170 ods. 6 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.